

Kısır

– Nevm Karahan · 21 Ağustos 2010

Kısır Geceye döl atmış kısırlığın namlusu
Zaferlere yürürken kapı arkasında gölgeler
Bayraklarını açmış dilde kurşunların ucu
Dağlara yol alan yetim bakışı gururlu Ağlamalarını sakladı / Gülüşlerini de
Öylesi hissiz kaldı bahar çiçeklerine
Bakışlar yüreğine bastı, ezdi
Meğer hep gözü gözünde olanlarınmış mayınlar
Bir ses yankılansaydı duvarlarında
Bir el uzansaydı parmağına
Beslediği sevdası yormayacaktı
Kimse hor bakmayacaktı alınına
Eşikten geçen telli duvaklı kuma
Hayallerine bıraktılar bir döl/ki
Kadınlığı utandı köşelerde ağıtlarla
Ebemkuşağında ala boyandı, kimseler görmedi
Oysa
Her gece anlatmıştı beşiğine masalını
/ Sus kesildi / Alnındaki çizgiyi sildi
Karalarken camların buğusuna kızlarının adını
Birkaç metrelik ipe resimlerini çizdi / ve gitti... Nevim Karahan